

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: یه سوال خانوادگی داشتم، من در سن ۳۰ سالگی ازدواج کردم و خیلی همسر را دوست دارم. ولی این خوبی ها گاهی من را دچار افسوس میکنه که چرا زودتر ازدواج نکردم و اینقدر به خودم سختی دادم، مخصوصا که پدرم خیلی با درس خوندن من مخالف بود. و یاد یکی از خواستگار هام افتادم که خیلی هم اصرار داشت و من الان که فکر می کنم بی دلیل خاصی گفتم نه! و این افسوس یه موقع هایی به شدت منو اذیت میکنه، مخصوصا چون دیگه بوشهر زندگی می کنیم و از خیلی از زندگی معنوی خودم دور شدیم و کلاس شما را هم نمیتونم پیام ولی اون شاید زندگی معنوی تری داشت. استاد آیا این افسوس من درسته یا این تقدیر من بوده؟ خواهش می کنم راهنماییم کنید تا از این فکر ها بیرون پیام و صادقانه در کنار همسر خوبم باشم. با تشکر. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عموم این حادثه ها مبتنی بر تقدیرات الهی است که ماورای اراده و تصمیمات ما مقرر می شود. بالاخره فرزندى که شما متولد می کنید، این پدر و مادر را انتخاب کرده است و لذا لازم بود شما کنار هم می آمدید تا آن فرزند متولد شود. موفق باشید